

РЕШЕНИЕ

№ **9

гр. гр.Несебър, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Атанаска Д. Ганева
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Гражданско дело № 20222150100190 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 86 ЗЗД.

Ищцата В.А. Р. - К. е предявила срещу ответника „Р. (Б.)“ ЕАД иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за присъждане на сумата от 15 136,97 лв., представляваща законна лихва върху главницата от 44 794 евро за периода 18.12.2019г. – 30.08.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Ищцата излага, че на 28.12.2015г., заедно с бившия си съпруг А. К., открили банкова сметка при ответника – с ****: *****. Излага, че съпругът ѝ починал на 18.12.2019г., като към този момент наличността по банковата сметка била в размер на 89 588 евро. Сочи, че уведомила ответника за това обстоятелство, като в този ден цялата сума по сметката била „замразена“ и тя била лишена от възможността да оперира със средствата по нея. Твърди, че в разговор със служител на банката получила указания да иска изрично разрешение на съда за разпореждане със средствата по банковата сметка. Развива съображения за посещения в банковия клон на 21.04.2020г. и 04.05.2020г., като на 05.05.2020г. получила становище, според което смъртта на единия от съпрузите не прекратявала бездяловата съсобственост, поради което било необходимо да се направи нова уговорка между страните относно начина на опериране със средствата. Излага, че с влязло в сила Решение № 67 от 08.07.2021г. по в.гр.д. № 41/2021г. по описа на Апелативен съд Бургас било установено, че ответникът ѝ дължи сумата от 44 794 евро, като на 30.08.2021г. сумата ѝ била изплатена. Счита, че е претърпяла имуществени вреди от забавата на ответника в претендирания размер. С тези доводи моли искът да бъде уважен. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника „К.Б.С.Б. Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Р. (Б.)“ ЕАД) е подаден отговор, с който се твърди неоснователност на исковете. Не се оспорват обстоятелствата, че ищцата и А. К. са имали съвместна банкова сметка от 28.12.2015г., че А. К. починал на 18.12.2019г., че на 23.04.2020г. ищцата е подала писмено заявление до банката за

плащане на $\frac{1}{2}$ част от сумата по сметката, че на 05.05.2020г. е изпратен отговор от банката с посоченото в исковата молбата съдържание, че е поставено соченото решение на Апелативен съд Бургас и, че сумата е възстановена на ищцата на 30.08.2021г. От съда се иска да обяви на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК тези обстоятелства за безспорни. Оспорват се твърденията на ищцата, че е била лишена от възможност да оперира с банковата сметка и същата е била „замразена“. Развиват се подробни доводи в тази насока, като се сочи, че на ищцата не е отказано да се разпорежда с наличностите, а е изискано да се получат конкретни и ясни указания, заедно с останалите наследници на починалия. Акцентира се върху общи условия на банката за разпореждане с банкови сметки. Оспорва се твърдението, че служители на банката са искали от ищцата разпореждане от съда. Твърди се, че първият официален документ с отправено от ищцата искане за посочената сума е заявлението от 23.04.2020г., поради което лихва би могла да се претендира едва от този момент, а не от смъртта на съпруга ѝ. Развиват се съображения, че задълженията на ответника са настъпили едва с получаване на решението на Апелативен съд Бургас. От съда се иска да отхвърли претенциите. Претендират се разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 12 ГПК намира, че се установява следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск с правно основание чл. чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищцата е да докаже наличието на главен дълг в размер на 44 794 евро и изпадането на ответника в забава за посочения период – 18.12.2019г. – 30.08.2021г.

Съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е отделил като безспорно между страните, че на 28.12.2015г. ищцата, заедно с бившия си съпруг А. К., открила банкова сметка при ответника, че съпругът ѝ починал на 18.12.2019г., че уведомила ответника за това обстоятелство и поискала да извършва разпореждане с $\frac{1}{2}$ част от наличностите по сметката, че на 05.05.2020г. получила становище, според което смъртта на единия от съпрузите не прекратява бездяловата съсобственост, поради което било необходимо да се направи нова уговорка между страните относно начина на опериране със средствата, че с влязло в сила Решение № 67 от 08.07.2021г. по в.гр.д. № 41/2021г. по описа на Апелативен съд Бургас било установено, че ответникът ѝ дължи сумата от 44 794 евро, като на 30.08.2021г. сумата ѝ била изплатена.

С оглед цитираното влязло в сила съдебно Решение № 67 от 08.07.2021г. по в.гр.д. № 41/2021г. по описа на Апелативен съд Бургас, съдът намира, че на основание чл. 298, ал. 1 от ГПК и чл. 297 от ГПК следва да се приеме за установено със сила на пресъдено нещо, че е бил налице главен дълг в размер на 44 794 евро, дължим от ответника в полза на ищцата.

Спорен по делото е въпросът за началната дата, от който ответникът е изпаднал в забава за заплащането на тази сума. По делото няма спор, че ищцата и А. К. (към момента починал) открили съвместна разплащателна сметка при ответника. Няма спор, че на 18.12.2019г. К. починал. Съгласно чл. 84, ал. 1 от ЗЗД когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му, а според чл. 84, ал. 2 от ЗЗД – когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. В случая става въпрос за специфичен вид задължение, а именно – задължение на банката (в качеството ѝ на доставчик на платежни услуги, обслужващ сметка по смисъла на пар. 1, т. 5 от ДР на Закона за платежните услуги и платежните системи) да извърши платежна операция по искане на титуляра на банкова сметка. Ето защо към случая са приложими правилата на ЗПУПС и Наредба № 3 от 18.04.2018 г. за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни

операции и за използване на платежни инструменти. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за платежна сметка е сметка, водена на името на един или повече ползватели на платежни услуги, използвана за изпълнението на платежни операции. От своя страна по арг. от чл. 8, ал. 1 от Наредбата за платежно нареждане е всяко нареждане от платеца или получателя към доставчика на платежни услуги, с което се разпорежда изпълнението на платежна операция. В чл. 8, ал. 2 от Наредбата е предвидено, че платежното нареждане може да бъде дадено писмено на хартиен носител или по електронен път, ако това е договорено между страните. Т.е. разпореждане със средства по разплащателна банкова сметка се осъществява по „платежно нареждане“, представляващо нареждане от титуляра на сметката към доставчика на платежни услуги (банката), дадено писмено, на хартиен носител. Именно такова нареждане по чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 3 следва да се счита за покана по смисъла на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД, от получаването на която длъжникът (банката) изпада в забава за изпълнение на задължението си да се разпорежи с посочената сума по начина, посочен от наредителя.

Съдът намира за доказано по делото, че такова нареждане е извършено от ищцата на 21.04.2020г., като видно от удостоверение от ответника (на л. 59 от делото) именно на тази дата ищцата е посетила офис на Банката в гр. Бургас, подала е документи, удостоверяващи качеството ѝ на наследник (вкл. и съобщение от Районен съд Несебър на л. 20 от първоначално образуваното гр.д. № 69 от 2022г. по описа на Районен съд Бургас, в което е вписано, че на основание чл. 44, т. 1 от СК вр. чл. 27, ал. 1 от СК вр. чл. 28 от СК има право да се разпорежда с личните си средства) и е поискала да получи парична сума, равняваща се на $\frac{1}{2}$ от наличността по разплащателната сметка (т.е. сумата от 44 794 евро). Именно това е датата, на която от ищцата е отправено надлежно искане по чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 3 вр. чл. 84, ал. 2 от ЗЗД за изпълнение от страна на банката на задължението ѝ като доставчик на платежни услуги – да извърши разпореждане с посочената сума в полза на В. К.. Следва да се отбележи, че по делото не се доказва (а впрочем не се и твърди) ищцата да е отправила подобно искане преди тази дата. Самите твърдения, на които се основава предявеният иск, са следните: ищцата информирала служителите в банковия офис за смъртта на съпруга си, след което сметката ѝ била замразена, последвали няколко разговора със служители на банковия клон в гр. Бургас, които били уведомени за открита процедура за приемане на наследство по опис, като ищцата устно била уведомена от служители в банката, че ѝ е необходимо разрешение от съда, като последвали и множество други разговори. Т.е. самите твърдения на ищцата са, че преди 21.04.2020г. тя не е отправяла искане по предвидения в чл. 8, ал. 2 от Наредба № 3 ред за разпореждане с нейните средства по банковите сметки. Твърденията ѝ са за водени множество разговори в периода след смъртта на съпруга ѝ до 21.04.2020г., но с неофициален характер и имащи за цел да изяснят изискванията на банката при смърт на един от титулярите на банкова сметка. В самата искова молба също се твърди (подобно на удостоверението от ответника), че конкретно искане за разпореждане със сумата, равняваща се на $\frac{1}{2}$ от наличността по банковата сметка, е направено на 21.04.2020г.

С оглед горното и съобразно твърденията на ищцата и доказателствата по делото, съдът намира, че ответникът е изпаднал в забава за разпореждане (заплащане в полза на ищцата) на сумата от 44 794 евро (с левова равностойност 87 609,45 лв.) от 21.04.2020г. и е бил в забава за изпълнение на това свое задължение до 30.08.2021г. Т.е. искът е основателен за този период и до размера от 12094,97 лева, като следва да бъде уважен до този размер и отхвърлен до пълния предявен от 15 136,97 лв. Следва да бъде отхвърлено и искането на ищцата да бъде начислена законна лихва върху уважената част от иска, считано от подаване на исковата молба, тъй като

начисляването на лихва върху лихва е забранено – чл. 10, ал. 3 ЗЗД вр чл. 294, ал. 2 от ТЗ (в този смисъл и Решение № 189 от 14.01.2016г. по търг. дело № 3672/2014г. по описа на II търг. отделение на ВКС).

По разноските:

При този изход на делото на страните се дължат разноски съразмерно на уважената, респ. отхвърлената част от иска. От ответника се претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 330 лв. (списък на л. 37 от делото). При определяне на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде съобразена нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК. Според този текст размерът на присъденото възнаграждение за юрисконсулт не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Въз основа на този текст е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 25, ал. 1 от цитираната Наредба за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Т.е. съдът следва да определи юрисконсултското възнаграждение именно в тези рамки. Съдът намира, че по делото е налице известна фактическа сложност (във връзка с датата на изпадане на ответника в забава), а е налице и правна сложност (с оглед специфичния характер на отношенията, свързани с оперирането с банкови сметки), поради което и с оглед сравнително високия размер на претендираната сума, съдът достига до извод, че за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на заявителя следва да се определи възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 250 лв. Съразмерно на отхвърлената част от иска следва да се определи за присъждане юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,24 лв.

Ищцата е направила разноски в общ размер от 2455,48 лв., от които 605,48 лв. – платена държавна такса и 1850 лв. – заплатено възнаграждение за адвокат (съобразно приложен към исковата молба договор). С оглед изложеното за фактическата и правна сложност на делото и като се вземе предвид, че посоченото възнаграждение за адвокат не надхвърля дори два път минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намира, че възражението на ответника за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар е неоснователно. Ето защо съразмерно на уважената част от искова в полза на ищцата следва да се присъди сумата от 1962,01 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „К.Б.С.Б. Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Р. (Б.)“ ЕАД), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., Е.***, бул. Н.В. № 55, да заплати на В.А. Р. – Кутрис, ЕГН *****, с настоящ адрес в с. К., ул. „Б.“ № **, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от 12094,97 лева, представляваща обезщетение за периода 21.04.2020г. – 30.08.2021г. в размер на законната лихва върху главницата от 44 794 евро, установена с влязлото в сила Решение № 67 от 08.07.2021г. по в.гр.д. № 41/2021г. по описа на Апелативен съд Бургас, като ОТХВЪРЛЯ иска до пълния предявен размер от 15 136,97 лв. и за периода 18.12.2019г. – 20.04.2020г., както и искането за присъждане на законна лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на

исковата молба.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК „К.Б.С.Б. Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Р. (Б.)“ ЕАД), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., Е.***, бул. Н.В. № 55, да заплати на В.А. Р. – Кутрис, ЕГН *****, с настоящ адрес в с. К., ул. „Б.“ № **, **сумата от 1962,01 лв.**, представляваща разноси в настоящото производство, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.3 ГПК В.А. Р. – Кутрис, ЕГН *****, с настоящ адрес в с. К., ул. „Б.“ № **, да заплати на „К.Б.С.Б. Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Р. (Б.)“ ЕАД), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., Е.***, бул. Н.В. № 55, **сумата от 50,24 лв.**, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска.

БАНКОВА СМЕТКА, по която може да бъде внесена присъдената сума в полза на ищцата:

Банка „****“ - IBAN: BG84 CECB **** 10C7 ****.

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____